

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zutphen, van 13 oktober 2008 in zaak nr. 08/12118 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 11 maart 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 13 oktober 2008, verzonden op 21 oktober 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 18 november 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. A.A. Sniijders, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
lid van de enkelvoudige kamer

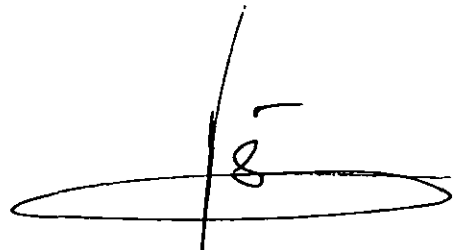
w.g. Sniijders
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 23 december 2008

279

Verzonden: 23 december 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Zutphen

Sector Bestuursrecht
Enkelvoudige kamer

Reg.nr.: AWB 08/12118

Uitspraak in het geding tussen:

geboren op
van Somalische nationaliteit,
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. G.P.G. Willemse-Schoenmakers, advocaat te Uft,

en

de **Staatssecretaris van Justitie**
verweerder,
gemachtigde: mr. A.H. Straatman, werkzaam bij de IND.

1. Procesverloop

Bij besluit van 11 maart 2008 heeft verweerder afwijzend beslist op de herhaalde aanvraag van eiser om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

Bij brief van 4 april 2008 heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. Het beroep is behandeld ter zitting van 21 augustus 2008, alwaar partijen zijn verschenen.

2. Motivering

2.1 Bij haar beoordeling gaat de rechtbank uit van de volgende feiten.

Eiser heeft op 29 juni 1998 een aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 3 oktober 2000 heeft verweerder deze aanvraag afgewezen wegens kennelijke ongegrondheid. Het hiertegen door eiser ingediende bezwaar is bij besluit van 1 juni 2004 door verweerder ongegrond verklaard. Tegen voornoemd besluit is geen beroep ingesteld.

Op 16 november 2005 heeft eiser een nieuwe aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Op 6 maart 2007 heeft verweerder

Reg.nr.: AWB 08/12118

2

een voornemen tot afwijzing van de aanvraag toegezonden. Bij het betreden besluit heeft verweerder de aanvraag afgewezen.

2.2 De rechtbank ziet zich ambtshalve voor de vraag gesteld of de onderhavige aanvraag van eiser moet worden gezien als een nieuwe aanvraag dan wel is aan te merken als een herhaalde aanvraag in de zin van artikel 4:6, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb). Eiser heeft immers eerder een aanvraag tot toelating als vluchteling ingediend, waarvan het besluit tot afwijzing in rechte onaantastbaar is geworden.

2.3 Uit vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling), onder meer uitspraken van 4 april 2003 (zaak nr. 200206882/1, JV 2003/219) en 20 april 2007 (zaak nr. 200700590/1, JV 2007/263) vloeit voort dat, indien na een eerdere afwijzende beslissing een materieel vergelijkbare beslissing wordt genomen, voorshands moet worden aangenomen dat het in die uitspraken - onder verwijzing naar artikel 4:6 van de Awb, alsmede artikel 8:1 van de Awb gelezen in verband met artikel 69 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) - uiteengezette beoordelingskader in de weg staat aan een rechterlijke toetsing van dat besluit, als ware het een eerste afwijzing. Slechts indien en voor zover door de vreemdeling in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus door hem aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een voor hem relevante wijziging van het recht voordoet, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst. Dit is slechts anders, indien zich bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden als bedoeld in overweging 45 van het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998 (zaak nr. 145/1996/764/965, JV 1998/45, Bahaddar tegen Nederland) voordoen.

2.4 Eiser heeft met zijn herhaalde aanvraag beoogd in aanmerking te komen voor een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid aanhef en onder d, van de Vw 2000 vanwege het inmiddels door verweerder gevoerde beleid van categoriale bescherming voor asielzoekers uit Somalië.

2.5 De rechtbank stelt vast dat niet ter discussie staat dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel bepaalde tijd op grond van een van de andere gronden genoemd in artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000.

2.6 De rechtbank stelt verder ambtshalve vast dat de thans voorliggende aanvraag van 16 november 2005, nu eiser zijn aanvraag baseert op verweerders besluit van 24 juni 2005 (Stcrt. 2005, nr. 122) tot het instellen van een categoriaal beschermingsbeleid voor asielzoekers uit Somalië, niet aangemerkt kan worden als een herhaalde aanvraag in de zin van artikel 4:6, eerste lid, van de Awb. Met voormeld beleid van categoriale bescherming is er ten aanzien van eiser naar het oordeel van de rechtbank sprake van een relevante wijziging van recht, nu - ook in het kader van onderhavige aanvraag - niet in geschil is dat eiser de Somalische nationaliteit heeft en afkomstig is uit Somalië. Daarbij verwijst de rechtbank naar de uitspraken van de Afdeling van 19 december 2005 (zaak nr. 200509677/1, LJN: AU8808, JV 2006/49) en 13 april 2006 (zaak nr. 200509166/1, LJN: AW2642).

2.7 De rechtbank overweegt voorts, onder verwijzing naar voormelde uitspraak van de Afdeling van 13 april 2006, dat het categoriaal beschermingsbeleid naar zijn aard louter ziet op de verlening van vergunningen op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van

Reg.nr.: AWB 08/12118

4

geldboete. Plaatsing in een psychiatrisch ziekenhuis of in een inrichting voor stelselmatige daders dan wel in een inrichting voor jeugdigen alsook de terbeschikkingstelling worden tot de vrijheidsontnemende maatregelen gerekend. De veroordeling hoeft niet onherroepelijk te zijn geworden.

2.10 Verweerder heeft zich in het betreden besluit en het daarin ingelaste voornemen van 6 maart 2007 op het standpunt gesteld dat eiser een gevaar vormt voor de openbare orde. Uit het uittreksel Justitiële documentatie is gebleken dat eiser:

- op 13 oktober 2006 door de politierechter te Leeuwarden is veroordeeld tot een geldboete van € 400,- subsidiair 8 dagen hechtenis, waarvan € 200,- geldboete subsidiair 4 dagen hechtenis voorwaardelijk met een proeftijd van twee jaar, wegens overtreding van artikel 246 Wetboek van Strafrecht (hierna: Sr);
- op 1 februari 2006 door de politierechter te Leeuwarden is veroordeeld tot een geldboete van € 215,- subsidiair 4 dagen hechtenis wegens overtreding van artikel 350, eerste lid, Sr;
- op 10 november 2006 politierechter Leeuwarden is veroordeeld tot een werkstraf van 190 uren subsidiair 95 dagen hechtenis wegens overtreding van artikel 2, aanhef en onder B van de Oplumwet, artikel 47, eerste lid, aanhef en onder 1, Sr;
- op 17 februari 2004 door de kinderrechter te Leeuwarden is veroordeeld tot werkstraf van 20 uren subsidiair 5 dagen jeugddetentie wegens overtreding van artikel 350, eerste lid, Sr.

2.11 Onder verwijzing naar een uitspraak van de Afdeling van 6 januari 2006 (zaaknr. 200508683/1, LJN: AU9421) is de rechtbank van oordeel dat verweerder, nu niet is aangevoerd dat de afwijzing van de aanvraag niet in strijd met enige verdragsbepaling is, in hetgeen onder 2.10 is overwogen aanleiding heeft mogen vinden de asielaanvraag af te wijzen en de verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid aanhef en onder d, van de Vw 2000 te weigeren. Met het in aanmerking nemen van de historie van recidive van eiser heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank afdoende gemotiveerd waarom in onderhavig geval geen gebruik is gemaakt van de uit artikel 4:84 van de Awb voortvloeiende inherente afwijkingsbevoegdheid. Daarbij neemt de rechtbank in aanmerking dat eisers cognitieve vermogen, de ernst en de frequentie van de gepleegde delicten, geen rol kunnen spelen in de individuele belangenafweging, omdat met deze omstandigheden rekening is gehouden in het kader van de strafrechtelijke vervolging. In eisers lange verblijf in Nederland in relatie tot zijn leeftijd en integratie in Nederlandse samenleving, alsmede de stelling dat eiser een probleem gaat vormen voor de samenleving heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank evenmin aanleiding hoeven vinden eiser op de voet van artikel 29, eerste lid aanhef en onder d, van de Vw 2000 een verblijfsvergunning te verlenen.

2.12 Het voorgaande leidt tot de conclusie dat verweerdens standpunt dat geen rechtsgrond bestaat voor verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd aan eiser in rechte stand kan houden. Het beroep is derhalve ongegrond. Er is geen aanleiding voor een veroordeling in proceskosten.

Reg.nr.: AWB 08/12118

3

de Vw 2000 en derhalve niet noopt tot een hernieuwde rechterlijke beoordeling van het besluit ten aanzien van de overige in dat artikel genoemde gronden. Daarvoor is slechts plaats voor zover eiser aan zijn aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag heeft gelegd die daarop zien.

2.8 Nu ten aanzien van eisers beroep op het categoriale beschermingsbeleid het, uit artikel 4:6 van de Awb voortvloeiende toetsingskader niet van toepassing is dient een inhoudelijke beoordeling plaats te vinden of eiser in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel, eerste lid, onder d, van de Vw 2000.

2.9 Op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de van de Vw 2000 kan, voor zover thans van belang, een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd worden verleend aan de vreemdeling voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van Onze Minister van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar.

Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder k, van de Vw 2000 wordt bij het onderzoek of de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel kan worden afgewezen mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling een gevaar vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid.

Ingevolge paragraaf C4/3.11.2 (oud C5/13) van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: Vc 2000) is bij de beslissing omtrent verlening van een verblijfsvergunning het beleid, zoals omschreven in paragraaf B1/4.4 (oud B1/2.2.4) van de Vc 2000, van overeenkomstige toepassing voor zover dit geen strijd oplevert met verdragsverplichtingen.

Verder is ingevolge deze paragraaf voor de beoordeling van de verblijfsaanspraken een individuele belangenafweging, gericht op het misdrijf en de beoordeling daarvan, niet nodig. Slechts indien de asielzoeker bijzondere omstandigheden, zoals bedoeld in 4:84 van de Awb, stelt en aannemelijk maakt, is er reden om af te wijken van dit beleid. Deze bijzondere omstandigheden kunnen geen verband houden met het gepleegde misdrijf of de beoordeling ervan. Die afweging heeft reeds plaatsgevonden in het kader van de strafrechtelijke vervolging.

Het enkele ontbreken van een gevaar voor recidive is onvoldoende om te spreken van bijzondere omstandigheden. Bij de beoordeling van de verblijfsaanspraken nadat een vreemdeling een delict heeft gepleegd gaat het niet om de beoordeling van het toekomstig onzekere feit dat betrokkene niet meer een (soortgelijk) delict zal plegen. Wel kan het ontbreken van een gevaar voor recidive in samenhang met andere bijzondere omstandigheden leiden tot het oordeel dat gebruik moet worden gemaakt van de inherente afwijkingsbevoegdheid.

Ingevolge paragraaf B1/4.4.1 van de Vc 2000 wordt de aanvraag afgewezen, indien de vreemdeling ter zake van een misdrijf een transactieaanbod heeft aanvaard, indien ter zake van een misdrijf jegens hem een strafbeschikking is uitgevaardigd, dan wel indien ter zake van een misdrijf sprake is van een veroordeling of oplegging van een onvoorwaardelijke gevangenisstraf of vrijheidsontnemende maatregel, een taakstraf of een onvoorwaardelijke

Reg.nr.: AWB 08/12118

5

---

3. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. R.J. van Lochem en in het openbaar uitgesproken op 13 oktober 2008 in tegenwoordigheid van de griffier.

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen vier weken na de dag van verzending hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC Den Haag.

Afschrift verzonden op: 21 OKT. 2008

Met fotocopie conform het oorspronkelijke
De Griffier van de Arrondissements - Rechtbank
te ZUTPHEN

Willemse & Schoenmakers

— A D V O C A T E N —

Mr. J.A.B.H.M. Willemse
Mr. G.P.G. Willemse - Schoenmakers

F.B. Deurvorststraat 23
7071 BE Ulf
Tel. 0315 - 631297
Fax 0315 - 632501

Raad van State,
Afdeling Bestuursrechtspraak,
(hoger beroep vreemdelingenzaken)
Postbus 16113,
2500 BC DEN HAAG
per fax: 070-3651380 en per gewone post

Uift : 18 november 2008
Inzake: / Staat
Uw referentie:

(toevoeging aangevraagd)

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
18 NOV 2008	
ZAAKNR.	
AAN:	13
BEHANDELD: OD:	PAR:

HOGER BEROEPSCHRIFT

Appellant:
geb. datum:
nationaliteit: Somalische
ind.nr. : 9807-01-4057
vnr:
verblijfplaats appellant :
gemachtigde: mr. G.P.G. Willemse-Schoenmakers
woonplaats gemachtigde , tevens gekozen woonplaats appellant:
-

Gemachtigde verklaart bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn tot het instellen van dit hoger beroep .

Appellant komt in hoger beroep tegen de uitspraak d.d. 13 oktober 2008 van de rechtbank te Den Haag , nevenzittingsplaats Zutphen Awb 08/12118 (bijlage 1) waarbij uitspraak werd gedaan op het beroep van appellant, d.d. 4 april 2008 , tegen het besluit van de Staatssecretaris van Justitie d.d. 11 maart 2008 , waarbij de herhaalde aanvraag van appellant om een verblijfsvergunning asiel bepaalde tijd niet werd ingewilligd.
De uitspraak werd op 21 oktober 2008 aan gemachtigde toegezonden.

Grieven

1.

Onder punt 2.11 van de uitspraak overweegt de rechtbank dat eiseres cognitieve vermogen, de ernst en de frequentie van de gepleegde delicten geen rol kunnen spelen in de individuele belangenafweging omdat met deze omstandigheden rekening is gehouden in het kader van de strafrechtelijke vervolging.

De rechtbank miskent daarmee dat het cognitieve vermogen van eiser niet alleen is opgevoerd in het kader van een individuele belangenafweging gericht op het misdrijf echter ook terzake een beroep op de inherente afwijkingsbevoegdheid zoals bedoeld in art. 4:84 van de Awb. In het aanvullend beroepschrift is immers verwezen naar de zienswijzen van 22 november 2005 en 6 april 2007 waarbij vermeld is dat de inhoud van deze zienswijzen als in het beroep herhaald en ingelast dienden te worden beschouwd.

In de zienswijze van 6 april 2007 wordt uitdrukkelijk verzocht om afwijking van het beleid waarbij de zwakbegaafdheid als omstandigheid wordt genoemd.

In de zienswijze d.d. 22 november 2005 wordt ook met een uitdrukkelijk beroep op art. 4:84 Awb de zwakbegaafdheid als bijzondere omstandigheid opgevoerd.

2.

Vervolgens overweegt de rechtbank onder punt 2.11 dat In eiseres lange verblijf in Nederland in relatie tot zijn leeftijd en integratie in de Nederlandse samenleving verweerder naar het oordeel van de rechtbank evenmin aanleiding hoeven vinden eiser op de voet van artikel 29, eerste lid aanhef en onder d, van de Vw 2000 een verblijfsvergunning te verlenen.

Met deze overweging miskent de rechtbank dat de aanleiding tot verlening van verblijfsvergunning ex art. 29 lid 1 Vw uitsluitend is een categoriaal beschermingsbeleid en nimmer gelegen kan zijn in genoemde omstandigheden als zodanig.

Er wordt door de rechtbank derhalve een onjuist toetsingskader gehanteerd. De rechtbank dient te toetsen of genoemde omstandigheden aanleiding zijn om af te wijken van het openbare orde beleid.

Bij deze toetsing dienen alle aangevoerde omstandigheden met elkaar en in samenhang met elkaar te worden meegewogen.

De rechtbank heeft ten onrechte niet in haar overwegingen mede betrokken hetgeen eiser m.n. zienswijze d.d. 22 november 2005 heeft aangevoerd hetgeen als herhaald en ingelast diende te worden beschouwd in de beroepsgronden, t.w. het feit dat appellant al op 4 jarige leeftijd uit Somalië vertrokken is, dit land in beginsel onveilig is, hij geen enkele sociaal netwerk aldaar heeft en gezien zijn lage iq van 73 niet zelfredzaam zal zijn.

In de zienswijze d.d. 6 april 2007 wordt ook aangevoerd dat hij zich niet staande zal kunnen houden in de Somalische samenleving.

Dit zijn geen bijkomende argumenten maar argumenten van cruciaal belang en derhalve had de rechtbank bovenstaande in haar oordeel dienen te betrekken.

Weshalve appellant Uw Afdeling verzoekt het hoger beroep gegrond te verklaren en opnieuw rechtdoende, het beroep d.d. 4 april 2008 gegrond te verklaren, met veroordeling van verweerder in de proceskosten van deze instantie.

advocaat gemachtigde,